

J. Škorpík: uvedl, že se pracuje se s předpokladem, že v případě vládního zmocnění se přistoupí k maximálnímu zvýšení penzí, avšak nelze to tvrdit jistě. Nelze vycházet ze zkušeností jiných evropských zemí, neboť tento typ zmocnění není nikde jinde užíván v praxi. Dle aktuálního vývoje a odhadů by mělo dojít ke zvýšení o 3 % do roku 2017, jelikož to podporují aktuální hodnoty vybraných ekonomických ukazatelů. V případě, že vláda bude mít dané zmocnění, bude moci valorizovat výši důchodů v návaznosti právě na tyto předpoklady, tedy v souvislosti s reálným růstem mezd, cen a inflací.

Dále následovala diskuze PT2 k tématu růstu inflace a reálných mezd a zmocnění vlády navyšovat penze.

J. Škorpík: na dotaz **M. Potůčka** uvedl, že koaliční rada dne 12. 10. 2015 diskutovala zejména variantu dvě - zmocnění vlády k valorizaci důchodů - a zadala její další rozpracování. Proto lze očekávat, že další jednání koaliční rady se bude zabývat primárně dopady varianty č. 2.

Členové PT2 se následně shodli, že je nutné pracovat se všemi variantami, bez ohledu na pozdější preference koaliční rady. Všechny varianty jsou pro PT2 rovnocenné a je tudíž na místě vyjádřit se ke všem variantám a zaujmout jasné, kvalifikované stanovisko.

J. Škorpík: souhlasil, že by se PT2 měl vyjádřit ke všem variantám, ovšem specificky by se měl vyjádřit zejména k variantám 2a-2c, a podpořit tak efektivnější rozhodování koaliční rady.

T. Kučera: prezentoval komentáře k podkladové zprávě MPSV zaslané **D. Münichem**, dle jehož slov chybí v předloženém materiálu analýza chudoby mezi důchodci, navrhovaná řešení jsou nesystémová a je k diskuzi, zda má být chudoba seniorů řešena pouze v rámci důchodového systému. Dále zastává názor, že chybí výpočet nákladů jednotlivých opatření.

V. Špidla: reagoval, že cesta vládního zmocnění už je vyzkoušená, osvědčila se a je bez ústavních pochybností. Očekávaných cca 20 % důchodců na hranici chudoby nelze řešit individuálně, v rámci jiných systémů, ale nepochybně je nutné řešit je v rámci důchodového systému. Bude nezbytné, aby vlády reagovaly na dynamiku ekonomického růstu, tzn., když rostou mzdy, je nezbytné valorizovat důchody. Nejvhodnější se v zásadě jeví varianta č. 1, protože nejméně ovlivňuje budoucí řešení otázky valorizace. Současný systém vyžaduje změnu a to nejlépe výběrem varianty s největším sociálním účinkem (varianta 1, nebo 3).

J. Škorpík: upřesnil, že zde vystává otázka rozsahu zmocnění vlády z hlediska aktuální judikatury – zmocnění musí být přiměřené účelu (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu), tzn., že není možné se vrátit ke stavu před rokem 2011. Vláda musí mít explicitně nastavený rozsah možné valorizace, jak minimálního zvýšení, tak zároveň jeho maximální hranici. Jinak by se mohlo jednat o protiústavní řešení.

T. Kučera: uvedl, že bezpochyby je při řešení otázky valorizací nutné vzít v úvahu reálný nárůst počtu seniorů ohrožených chudobou v dlouhodobém výhledu. Vybrané řešení by mělo řešit i budoucí administrativní zátěž. Nutné je řešit otázku chudoby také v rámci nastavení výše důchodů. Varianty 2 a 3 nejsou úplně systémové, řeší sice momentální situaci, ale v dlouhodobé perspektivě systém zatěžují. Varianta č. 1 může pomoci spíše těm chudším, jak z hlediska psychologického, které je také velmi důležité, tak současně i z hlediska bezprostředního zřetelného odrazu valorizace v jejich životní situaci. Varianta č. 1 je i v zájmu PT2 z hlediska jejího dalšího působení.

O. Hampl: reagoval, že v budoucnu bude 20 % chudobou ohrožených seniorů představovat početně daleko větší soubor osob než dnes, což ještě zvyšuje naléhavost situace. Problém chudoby proto nelze řešit na úrovni dílčích systémů.

R. Malá: reagovala, že je nutno pochválit materiál MPSV z hlediska zpracování objektivitu dopadů na výdaje státního rozpočtu jednotlivých variant nastíněných v analýze. Je ovšem nutné položit si otázku, proč mají lidé tak nízké důchody a zda není chyba také v jejich jednání na pracovním trhu (nízké odvody z příjmů apod.).

M. Potůček: uvedl, že pokud má být varianta přiměřená účelu, otevírá to nejen kvantitativní hranice, ale také kvalitativní vymezení. Do představené analýzy by ovšem měl PT2 včlenit fakt, který předjímal již Zelená kniha a to sice zohlednění spotřebního koše důchodců. Spotřební koš by měl být bezesporu zahrnut do úvah a závěrů PT2 ve věci diskutovaného návrhu, ale na uvedeném netrvá.

R. Malá: nesouhlasila a uvedla, že zohlednění spotřebního koše důchodců nepreferuje. Protože jde o opatření na určitou dobu. Předložený podkladový materiál reflektuje stanovení maximálního rozsahu valorizace.

Z. Linhart: navázal na předchozí, pokud koalice chce řešit problém s valorizací v roce 2016, pak úkolem PT2 je zaujmout takové stanovisko, které by jí nebránilo v budoucí práci. Z toho důvodu preferuje variantu 2b (viz. tabulka č. 5).

J. Škorpík: reagoval, že je možné do stanoviska vložit informace o spotřebním koši důchodců, ovšem vzhledem ke stagnaci ceny spotřebního koše důchodců je to pro tento materiál a budoucí práci OK poměrně neúčelné.

V. Špidla: uvedl, že úlohou je odstranění tvrdosti zákona, na kterou reagují všechny varianty dostatečně. Vhodné by bylo přijmout co nejjednodušší řešení. Tento materiál ovšem není dle jeho názoru vhodný k uvádění spotřebního koše důchodců.

J. Škorpík: podotkl, že varianta 3 je proveditelná v případě, že se bude vztahovat pouze na starobní důchody. U důchodů, které zanikají z jiného důvodu než z důvodu úmrtí, je tato varianta neproveditelná.

T. Kučera: uvedl, že otázkou zůstává, zda by měl PT2 předložit své vyjádření k preferované variantě či zaujmout stanovisko ke všem variantám.

M. Potůček: reagoval, že vhodné by bylo doporučení varianty č. 1, s dalším (méně preferovaným) následným doporučením varianty č. 2, bez další specifikace.

V. Špidla: byl názoru, že výstup PT2 by měl uvést převažující názor komise (varianta 1) a zároveň uvést nejméně preferovanou, respektive odmítnutou variantu (variantu 3).

R. Malá: navrhla, že by bylo vhodné zdůraznit kvalitu (a objektivitu) zpracování předložené analýzy a zejména (výdajové) dopady jednotlivých variant.

T. Kučera: uvedl, že materiál je nepochybně velmi kvalitní, srozumitelný, systematický a dostatečně detailně zpracovaný pro kvalifikované rozhodování a následné přijetí vhodného opatření.

M. Potůček: vyslovil názor, že důležité je pro srozumitelnost v doporučení uvést, že zadání PT2 a celé OK je dlouhodobějšího rázu, a tudíž nelze předjímat výsledky budoucí práce komise.

